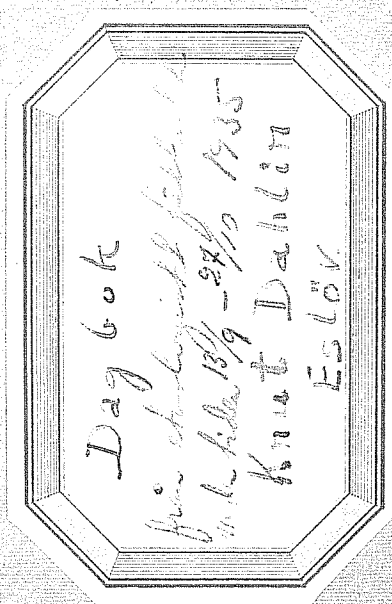

5589

Småland
Östbo h: d
Tånnö och
Voxtorps s: nar

5589

Tånnö med kringliggande bygder

Smålandiska folkminnesforskare på Vidösteren.
(Från vänster: John Nilsson och Knut Dahlin.)

Tånnö och Voxtorps socknar med kringliggande bygder ha i höst varit föremål för en månadslång etnologisk undersökning av folkminnesforskarna Knut Dahlin och John Nilsson från Lunds universitet. Omkring 300 mycket sällsynta hembygdsföremål ha fotograferats och uppmäts och dessutom ha en mängd olika uppteckningar från såväl den andliga som den materiella allmogekulturen insamlats. Lantbrukarna och fiskarna ha visat ett betydande intresse och tillnötsgående mot dessa Hylten-Cavallius-stiftelsens forskare och en särskild eloge bör den allbekante hembygdskännaren Gustaf Eriks-son i Bors Östergård ha för det bistånd han givit forskarna från Lund.

87 sid.

Svenskiska folkminnesforskare på Vidöborna.
(se bilden i första sidan)

"I Vidöbornas fanns vid den blommande ö,
där vågorna klucka mot strand,
och vinterns vaggas och myslaget hö,
det doftar emot oss ibland,
där sitta vi ute i båken på en bänk
och titta på kornet och mäs,
som står mot fjällen i grått och svart
på jakt efter goda gräns."
(Till efter "Lilla Scherrens val")

Till Småland.

På huset stegen bak kungöörkens
slöja Småland glider förbi.
Som en om ringlar lages
över landskapet. En färd i
hus mot ofören, mot solnedgång
och skugga...

Pratfull, i ovanlig kärlig-
het bruser solen över färdet, längt
ovan den fagra jorden, ovan
heliga hunder, där dryaderna
våka, ovan bläsnade, gusa
roten, där kungaden skakar
i brynet sin bränd bland vus
och skum... Solen sjunker i flammade grått.

Skuggorna börja bli långa. Den
sjunkande solen förlänar landska-
pet ett oförhålligt uttryck av
plastiskt liv. Det sjunger i en
rek, kyrisk tonart, men söker sig
ofast i kyla och kärhet och loka

41
sig fångas av ett kungint allvar.
Färgerna skifta och nyanserna
vecla...

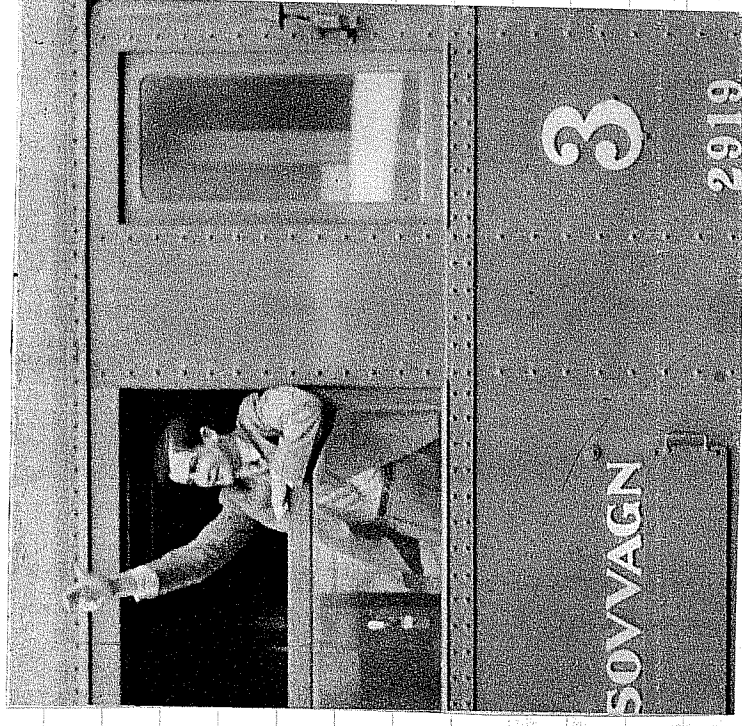
Dagen gånker i lågor. Ett
skänk av gyllne mjölur dröjer
"ännu kvar över de skogsm-
kransade vatnen och kullarna.
Lakta famnar skymningen det
höstmärkta landskapet. Harkens
skärnefyrrar börja blinka.....

Som en eldorn ringlar. Hög
sin gröningsväg genom varsel-
vatnen....

Jag låter blicken farnna. Det
skymmande landskapet som
glider förbi i rieförstreck. Från
naturens ofattbara mysterier
glider blicken framåt. Jag kommer
mig likt och obetydlig inför den
kommande uppgiften. Mycket
sagt kommer jag mig mycket grön
och värdig den höga uppgiften som

5
lygts på mina unga skuldror.
Om folkminnesforskare i knogen
..... Inget är som väntans h-
der! Dock - lovet är vår vän!
En stilla, omgäfflad förvånkan
gräjer mig.....

Som en eldorn ringlar hö-
get sin gröningsväg genom
varselvatnen.....

6

"Fredegan den 13-de"
September 1935

Fredegan den 13-de! Den 13-de
har alltid varit min lyckodag!
så det blir nog bra, ska om det
är en fredag.

Till Thailand! Bööd lyser stegen
bak hängbjörkens släja. Solen
skiner. Fredegan den 13-de kom-
mer åtminstone med varken
vänder.

Vid midnatt måste jag min
blivande lärofader, John Nilsson.
Han kom direkt från en nat-
dragning - Han hade haft en vid-
underlig tur, som följt en så god
inverkan. Borden på stället,
Gustav Eriksson i Bors Östergård,
var en etnologisk guldgruva.
Han var en allbekant hembyggs-
kännare och mycket inhemad

för folkminnesforskning. I hans
nya bibliotek stod en ganska
rikligt utrustad samling böcker
från hembygden, som han själv
skrivit. Tyo, hade man fått vara där.

Men det gick inte, ty John hade
en kamrat från Hålsås folkskole
med sig, så rummet var upptaget.
Folket först skaffa rum och
i Bors stationsvagn, men det
gick inte. Man på Östergård behövde
det till sist.

Fag blev snart bekant med Gustav
Eriksson och gynnade några eränn-
samma ord om hans intress för
folkminnesforskningen. Han blev
glad att höra. Tydligen var han
mycket stolt över "sine" studenter.
och ville för allt i världen inte
släppa dem ur släkten. Då vi
åter kvällsred, ringde han nä-
ligen upp sin släkting, värdinnan

Anders hemm på Sällaregården
i Tärnö och bad honom in-
kvartera mig där.

Detta John Eriksson på natt-
härken kommit hem, hade vi ett
långt samtal. Fullkomligt öre-
ens i de vi våra snackfager
och överlämnade nattens givna
åt John Blund.

Lördagen den 14-de september.

I dag störde jag direkt
in i "medias res". Enligt det
välkända skolexempel krona-
giska ordning genkallade sig de-
gen sålunda:

John anförd från
det gästfria Erikssonshä-
met i Bor, diverse ärenden
med kofferter bakpa ykchen

på den smäländska berg- och
delbanan mellan Bor och
Tärnö, och inkvartering i
sistnämnda by. Tyvärr fanns
det inte plats på Ballaregården,
men jag hägnades till ett
liten kafé som heter "Vaga-
holm", och vi, där gick det an-
liga, fort efter en del porla-
nerferier med inackordering-
stank, som - ha! - var en utväs-
kad affärskvinnas. Här på Vaga-
holm, kommer jag nog att
se hela Tärnövisket, * Hummet
sekar elektrisk belysning och
är fullt dragigt, men skönt i
sig, det står man ut med även
om ögonen är lila smutsa
ble varken röda ut försedda med
förskräckelse och - lagari - svindande
vagnar. Inackorderingstanken ligger
--- nämligen god mat ut det skö-
* / Ja blev det även. Ja då till 27/10 bodde jag här

mat som bekant en del del.
Och vi hade en ringa
gästom inställets i Tärnö. Där
hade jag omkring en kvart i
guld till solskin och kände
mig förfärligt ensam. Men den
känslan skingrade snart, och or-
sakerna var en typisk smäländsk
bond, satt och avlathet. Han
havade på ett fall i nävelen.
På minde är en bond hade vi
humnit debattera - livligt men
sakligt - LIVET med stort L,
Abbeviensfrågan, sknell i den
dag, griffrimail ± pengar,
(Ja, ja! Li min kvinna hade inte
en skistan på kroppen, när niggel
oss. Ja, vi är vi. Ja, ha, ha!)

Gården har gamla åkerbruk
fredshay så kallat "hålltavaragnar",
Sädesprovtankarna sedan mamma-
minne och till givande och rikth.

"Gustaf på hans" gränslösa brist på
sångningskriterium. "I, Gustaf på
hans" fallde en gång känd; Hake-
na! Där finns det så bra känd, se!
han, så att jag inte märkte att en
annan nummerbyggare var på andra
sidan ködet, förrän jag ville ha-
ran på mitta och ködet dräse-
de omkull. — Det första intervjö-
objektet lät mig vara en glimst
av det målbärbare källanströ-
det mot främlingen och gav mig
en liten lekton i psykisk psyko-
logi!

På eftermiddagen hade jag
John Nilsson på "Kaffe" i mitt
enkla lokus i Tärnö. Vi enades
om att intervjua en lantbruk-
are C. J. Johansson på Västby, Bäck,
här i Tärnö. John Nilsson är en om-
ordligt skicklig i konsten att "ha"
fröken på det bästa sättet. An ha-

nom har man en hel del att
lära. Det märkte jag vid första
intervjua på Västby, Bäck. Ja-
genomman fick hålla en 2 1/2
timmar lång föreläsning om
lantbruket. "Ja jag var i jorik",
som han sade. Jag sken så att
jagman glödde. Det blir ett fint
material, hoppas jag, att bygga vi-
dare på.

Och solen gick ut kvällen
kom... Så pånådde John Nil-
son jag var att utforska det
närjesechologiska läget vid
lantbruket i Bör. John hade
föresatt sig att inte läsa, men
videt slog honom vid damernas
rost. Det sent ekologiska uttrycket
var ringa, men man hade ju
fått en inblick i, hur det unga
Bör roade sig efter bästa för-
måga. I god tid innan sista

reben med fy åtföljande slags-
mål, för vi - fridbålls me-
brer - åt var sitt köll och
inlaga våra markofager. Det
är bätke att offra sig för
vetenskapen än i kärlekagång.

Lördagen den 15-de septembe

I dag besöcker högmännen i
Tämnö kommunalskolan, som fick
frälsörarna som gudsfrälsörskol
under kyrkans pågående restan-
tering. Endast 30 församlingar
har hade hörsammet samman-
ringen av skattkyrkans kloster.
För en fast övertygelse om att
ett hundratal samhälleligt säll
i Minorsföreläsning eller tingst
pöckerens lokalitet. Ty här do-
miveran fridkyrkan. Rektor Wal-

derhörs hade fins vära
nog i varje gäst, t. o. m.
helt kyrkavärd.

Thae och högmännen
kom kyrkavärd Mellin från
till mig och jag hade äran
att föreläsa him ringa person
föregående, om han kunde
helt några sektioner. Men han
hänvisade till alla de gamla
svetebarna, som skola mist
omkring. Samtidigt inbjöd
han mig till gästgärdet i
Värmland. Där skall han åt-
minstone ungdomar, särskilt en
gästgärdet i gamla heder.

På eftermiddagen gjorde
mig John Nilsson där äran, att
vi besökte på nytt gästgärdets
sektioner. Vi skannad mitt
öpp i en äkta smickad bjud
mig. Jag igenkände där en del

del av kyrkbackarna. Vi und-
fagnades här med kaffe och
bröliga kikäcker om förna
lidens kales. Måtte och be-
viesas vi omkring på gårdar och
sedan vi ytterligare möjagnats
fridts vi av unge polarna till
grangårdarna, där jag fann en
hel del värdefulla saker, som an-
kredades. Lika att de fått lofte
att få komma tillbaka, gillade
vi hem, var och en till sitt.

På kvällen brann flickas
långs långa i på natten. Där,
där det skrevs och nykredades vid
det stora skenet från en rykande
fotogenlampa. Jag ställde rummet
i bråk för att inte behöva
ligga still och skulle på morgonen,
vilken ansvaret i fotogenes-
förgiftning.

~

Måndagen den 16 september.

Värmen var gädd och regnarna
hvisade vid Västerns strand.
Där nere låga manns av cha-
ryiskt värdefulla bältyner. De
var en aning för nya, men jag
skall ha en effe.

Dagen tillbringades på gården
gens gård. Det nykredades,
fotografades och nykredades det.

På kvällen var jag
på lördag skildrad in i pers
och kerskå skid, Värman. Sedan
att jag änder i skott och det
danskologiska läget på ett möjs-
challisanant under sött och de
månsket gott sitt silver är det
gamla "märkarskå" (märkarskå)
sag jag en "sara" på "Värman"
På kvällen.

~

Tisdagen den 17-de sept.

Om ha de märkliga kostbrä-
derna, bygga och något wala,
wäldgästet Tammö. Regn,
blöst och åter regn.

Gjorde på morgonen ett kost-
fallet konvendentum av föge-
tylarna för fisket. Det med-
tog vi e. m. i s. rekognosering till
Gustafsfiskaren Gustav på Tammö.

I grannmisbröden och regn-
rokt sökte jag mig igen till
Åren. Där låg Gustav Anders-
sons stuga en god bit från all
ära och redlighet. Gustav själv,
Tammös boner storgärdare och
Märskhansens fiske, visade mig
välvilligt omkring ända ner
till fiskelådan, som han kallade:
"Vålådan". Han undfågade mig
med mer eller mindre pro-

vändiga historier, som jag och
Liljas brorson anstannade.

Jag fick löfte att komma
helt nära och se hans jättelika
fångst. Tack så mycket!

På kvällen ritade jag
min första teckning i Tammö. Och
sen! Huru det till och omgä-
ngs av storkar, som
stuga sin hundraåriga på bek-
t.

Onsdagen den 18/9.

Storm, regn och rusk. Bar mig
dock vägen mellan storkarna till
en äldre fiskare, över Johan Ah-
lborn, som är grannmisbröds-
hanset här i närheten. Han är
född 1857, men en riktig kruk-
gubbe ännu, trots att han blivit
mycket ant i sin ålder. Han
skickade mig sin livshistoria,

nu jag givet skes ner. Och så
sökte han mig, att bota dagen som
den kunnat! Det var hans hus-
filosofi...

Glad i kågen vid den go-
da böjens förhållande jag till fika-
rens bari. Anders drevs på störet,
nu har han en del saker
från faderns tid. På vägen dit
fotografade jag mig tillsammans
med en tågkar, "Fotobild",
som förigen skall till skansen
i Stockholm. Det har dock
Lundskog i Värnans eget! "Det
härst vilja är lag!!!"

På störet fick jag till
bort till det färdiga om färdet och
fick fotografierat en del gan-
ka saker. En del del färd
rikare återvände jag till home
sveet home; där del löst
färdstör och nytecknade.

L.

Torsdagen 19/9

Orkanen här i natt totalt
att hycka in den ganska bråk-
liga glasrutan i mitt rum.
Och väckert rödskambale
ögon och en vidlande vägel
gav jag mig iväg för att ge
mitt liv åt vinterns kaper, för
götade de "ögonfallande"
vidrigheterna.

Regnet och de mörka mol-
nen lade berömt hinder i
vägen för fotografiering. Men de-
gens skid blev ganska bra, och
en ny givande teknologisk giva
mycket. Det var en lapp som
tyvärr ganska dör fiska och
hinder som född 1863 i Tärnå. Ha
pumpade bl. a. på ginsting,
och så, det var ganska gott.
Men har man lert sig

är det goda frögen och utgå,
 sin skola skjutet in på länge-
 ligan stället. E:

"Närmen, det var ju i närheten!"

"Var då? När då? När då? Var då? När då?"

"När då? Vilket år, närmare?"

"Ah, berätta lite om det!"

"Det ska' va' roligt att höra!"

"Hör man på bara?"

"Det var ju alla tiderna!!!"

"När har då ha redan på sig!"

"Det kan vi gå på och se på!"

Tja!

"Din blomning ska' ä i knopp."

Skall mogna ut sitt frö."

och högre gylla skall en gång"

din skolas' ska' säng."

Utan det högst inle

förbliska!

~

Fredagen den 20/9

Orkanen gör en dröj fort-
 förande. Det skall detta stå?
 Ethnologien för världsliden!

Människorna här är av allt att
 döma så stuka och världsför-
 rända! att de märker skamens

för det jordiska. Vad kan jag
 väl förläsa på denna vecka!

Förklarade värde! Det är en

uhärligt jordnär för gemenskap
 och missnöje!

John Nilsson, som lytt med
 sin prästers ände sedan i tisdags,
 närjagas. Han sade att han skulle

teffa ut fullt med stormnings-

tecken, kom v.d. i dagboken. Men

tyckte snart belamord, och inte var

det vill hända sig. En äldre,

vördad kollega i ämbetet, som till-

skrivits i denna gemenskap, har rätt

mig att bida en krona om
alle ekologiska "knyckare" och
kasta dem i kistörten eller Stören.

Lyckligheten med regnet och
blåsen i ryggen nödde jag ofta en
helv mild sterg och delarna den enkla
fiskarekajens sked. Där kryggar en
del kött kött det deliga nödet. De
ärskiljningsjagades av fiskaren ut
hans sam. Det blev en rygg-
beckning minst. Jag får väl kalla
den "Repläggning".

Jä: Kallan uppskredes det.
Och på stöd den vid dagen i flera
konor.

Lördagen 2/9.

"För färsk gås på länge
gott kött och vitt gull
på Tärnby, där H. G.
fick brätt vid vitt skatall:

'Lag till John Nilsson!
bort flyga cykeln de.
med ryttaren och kam'ran
hockjarnbränd både här!' "

Måra! Orkanen fick ha gott
helt ro! Efter ett lättare för-
middagsregn sken solen upp.
den efterlängstade solen! Jag.

Nå en vecka har gått utan
att jag kunnat få någon virdom
och min vordade kollega i Bor. Vid
ret och de deliga kommunikationerna
hade för min del lagt ständiga hinder.
Man försvårade av först efter
närda virdomarna fläckde jag väg
den 12 km. länge vägen till John
Nilsson. Stenarna lög i först
del av Värbys hamnbyggdiga
ekologiska anläggning och mätte
ryttaren del sata. Sedan upplade
vi till en fiskare vid "det ariska

kerret Eld! Där fingo vi en del
 del tips om fisket. På kvällen
 efter måndagen svarade jag John
 Vikum med min fråga om
 ryckebandet osv. Det var här-
 ligt att få lite instruktion!
 På kvällen körde jag hem
 till Tåmås. Det var bekvämt,
 men min olycklighet var en bad-
 väg i mörkret. Då i en nedförs-
 backe, där vägen svängde, sked
 den hvaran!!! Jag låg alldeles
 bländad och visste inte, hur jag
 hade styrt, förän jag låg på
 alla fyra rute i gräset. Skar-
 pen för hundet stod ett bit.
 Hade jag inte hunnit bräna
 in spår, hade skottning
 sträckt olycka! I skrymskrat
 i delfy! Fast inte hade man restär-
 got Royal över min olycksdrab, inte Troh
 att "nu är vi i snö, och roor i ett mycket tross,
 är ändå alltid roor" för att alla med Frosting.

Söndagen 22/9

Minnackskivorna på kvällen hade
 mig i dag till Västergårds kyrka, där
 kyrkan berättade. Skottkyrkan
 lycktes ha lika få anhängare här
 som i Tåmås. Friskheten domi-
 nerar. I Tåmås hade rygg-
 botten vid prästens bänk och för-
 bräver, men här var man all-
 för svår i marken.
 På eftermiddagen körde jag
 en tur på fyra mil och besökte
 bl.a. en härnad jägare Ek-
 lund på Torset, Vikaryd. Han
 hade dock inte mycket att ge.
 Men en del införlingar fick jag
 en del goda synpunkter om
 jagman på fisket och jörens
 anordning.

Måndagen 23/9.

I dag ha mindarnas gudar
starkt mötes i Tåmås. Det
blåser och blåses ut läser.

På morgonarna renborens
en del uppseendigheter och på
a.m. för jag i kallande regn
på jätt och regesman. John Wils-
son berättar i Bor och vi hade
en etnologisk konferens. All-
deles gämnat honom jag han
håller min kula på kvallen

Tisdagen 24/9.

Både regn och sol!

På f.m. överstalles socknens ålders
21-åriga Anders John Jönsson
i Fogdegård. Att träffa en så glad-
lynt och ungdomlig 91-åring var
en upplevelse, som övergående allt.

Han berättade en hel del om sitt
liv och om Tåmås by och visa-
de mig ha ett rikligt "läsrumme".

På e.m. berättar
firkan i Rolsby, som "betade"
Anders Andersson på Rolsby. Han
var dock alltför sliten för att
kunna ge någonstans att hade mycket
svårt för att uttrycka sig.

I dag gjordes min
första "stegs-mätning". Solen
sken och gyskande gled sig
jag kom till Anders drevs
på vägen. Hans gamla fiskebåt
ligger i skärbådan och hans
båt förvaras i ord och bild.
Dehanna blev följt med
hans mätgård och notsläda över.
Glad i löjan skrev jag en
hel del på kvallen.

Onsdagen 25/9.

Regn, det vädrigade, det för-
barmade regnet! Det flöda
av alla himlas gynnade
fjärter och aninlettgör all för-
grofning förutken under gen-
gylt av färdastiskt stölet.

Skreket bakom fronter
är väl lika mycket min sam-
arbete bekakhet. Därför skiv!

På e. m. bärdes frukonen
på Karlshund, Bubbar blev så
männigvarn rikligt rolig och stark-
de, så att de Hög-ärga kinderna
blev rödiga och hullbänkar
bognade. Kindens roser och
smus. "Smus är smus, och roser i
ett pruckat. Smus är också alltså roser."

På kvällen beklades
jag i skilande regn, ett
regn, som hängde genom ad

flötkan men allt, ut till Edlund
Bor, Emil hälsade jag fick
dock renigerna för den ärenak-
tga naturens obelagliga myck. Vid
vägen lag ett ensligt bryn - oh,
im'it ett romanke! - och där
fick jag reda på en finfin segel-
man. Med ansett till ridräj på
rentigt ställe kom jag efter en
härsk "marvitt" på cykelmen
till Hagshult. Jag ännade mig
till en lantbrukare Valfrid Johansson,
en kvarditts däckknip och en
annan, en vädrigt ville bida
på kaffe. Nu en gång fick jag
renigerna inför naturens obelagliga
skadhet, denna gång den väd-
ske guldfruktade. Kvällen blev
dock chockadiskt givande och
glad i höjen för jag hem i beak-
märket i regnet, det vädrigade, det
förbarmade regnet!

Torsdagen 26/9

Bitande kallt! Men tack
och lov. Solen lyser och vi!
den lyser permanent! Där
för upp på Stålhäcken och
är i full ledungårda, red-
skapstygul, smedjor och smides-
för att samla material.

Om så länge är det nog bäst
att bo i kumdrak det kom-
krete för det är brädd, den
materialen allmogekulturen
för den andliga.

Dagen inbringade en hel
del material från en gård
i Tröskär, Tämö, som hade ägt
av en nämndeman med sam-
karnari, såna finns! Lyckligt-
vis! Det är inte alla, som köra
ut det gamla "odugliga" på ro-
högen.

Koffeinforgifning?! och de
inmåla borden och fukarna.
Inom sedan jag kom hit, ha
de prapat mig full med kaffe
och goda kakor. I tid och öm.
Det klarar sig inte att säga nej,
förresten är det skönt! Men
man får för mycket av det go-
da! Kumdräk, feber och illa-
mående! Kanske omakat vorka!
Vem vet? Men sen i ska' ridas
bort, det fick man lära sig
vid arilleriet. Därför upp på
Stålhäcken och väg i ränder
fäst tre mil! Träffade i möt-
ret Valfrid Johanssons son, som in-
vikerade mig till Hagskull. I Bo-
träffade jag endast John Nilsson
vårds son. Hela huset var på besök
föreläs, som hölls av en gymnasiek-
dickor Olsson, som jag hade äran att
träffa innan jag för honom, frisk och O.K.

Fredagen 27/9

Kyla! Vind! Sol! Storm! Solen
är bärigod, det är lid att grisa
dagar. Dagen är en fest för hös-
ten, mogna frukters offerdag.
Påsk! Mogna granen! Här
en massa! Out i muga! Han-
dighuset!

Solen satte spräck på
kameraarbetet och jag fil-
mede värre. Gården färdig i
går, sen larvrens gärd,
fick äran att förevigas i
ord och bild.

På sena eftermiddagen träf-
fades jag Martin Svensson på
Pontogård, en rejäl Karl. Han
hade rikt mycken etnologi och
ge, men var ansvärig på en
guldgruva! Valfrid Pham på
Hagabult.

Och solen vänt och kvällen
kom! den kalla höstindkval!
Svåg lilla golk, "Solkafiskaren"
och notdragning! Kvällen bitande
kall, men de 15 kilanerna dit
var ett laguni. Kvällens myskarese
förmade allt, Helagsögen hade
jag gått och hämtat på den! Men
att notdragning helt och hållet
här idag "med lokeri loka-
väl som dragning den 15-de",
det hade jag inte. Kvällens
nosharv inbringade h.o.h. för
1.-kr. fisk! Det blev 50 öre
per man. Allt by 2.5 timmar,
varfär det blev 2.6 öre i ringning
skörden var för liten och är be-
sarna för många. Men var det
Martin Svensson i Tånsö hade sagt?
"De som jaga och mata",
bli påttan feta!"
Men det var dock "glimrande!"
~

Lördagen 28/9

Kla morgon — mulet dag! För-
middagen anlögs till nyttberk-
ningar gärdagens nyttberkelser.
På eftermiddagen berösktes för-
när "doktor" Valfrid Johansson,
född år 1860. Han dog i slut
goda historier, sedan i blit
bekanta med varandra. Jag fick
också draga historier, bl.a. om
ringa, enkla lishistorier. Valfrid
Johansson är mycket förvånad,
han vet!

På kvällen möttes min
inläsning. Sedan uppläste jag in till
Värnamo på några åren. Det
blev "city-light". I min redan
örra ögon. Kvällen blev en lys-
reklamerna gjorde ett ståtligt intryck
på en mörk naturaliserad för-
när.

Lördagen 29/9
Den heliga Michaels dag.

Den heliga Michaels dag är enligt
jernal god trodd som en dyktig
högheliga i Värnamo. I för-
när Pers och Persis mägghäringarna
stod. En andaktig skara gods-
härtberkare lyhllde förten-
ningarna till högheliga. Kom
den styskän. Halade över de-
gas högheliga. Lyhllde gärdar av
allvaret i sitt ärra nödiga
han till sin ärrare, att följa
fem maring: "Läk barnen kom-
ma till mig och förhindrar
den det ickel!" Men i ärra kom-
ma bli till hinda, förför barna.
"Här vi barna vort ärra inför
de muga och handla vi, att ickel
en fruktkansvord om en gärdskall
förlas över oss!"

Försvandingsmen var det som
en bekant. I munarvinden
gjorde de "flikken" igen nytt. Tre
dansen vid min vida rumma-
de och nöje föres ut. Dansen!
Sedan ing till skadad
hembildning. Det till sin
svaga fulla med skolegiska
daggis. Vackra ätaren för ha
en klage som ykret nämligen
och medhållande viceramande
men är en kunnig! En "muri-
maniska" som jag och betale för
visningen. I gengäld bjöd jag hem
Widder på nötköla, så att han
håll på att storkna. Dagen var
"glimrande", som dansarna säga.
Värnans vagn var full

med folk. Valen? Ja, skare-
maner! Tre arklari, mo-
bristat drusade förbi. Över
100 vagnar. Trängarna höjdes

is flikarna som kanfisk ga-
arna. "Det är viktigt så länge
dän leker krig. Men blides
allvar, så...! Tank på att be-
varen!" Lede en jamaal grädd
gubbe, som jag hörspråka
med.

Sedan för jag till bygdens
skrifvare, skoularen Henning
Ohrn, Lögasson, Väner.
Det var en stug gubbe! Utog smik
jag att fiskare är stuge, men
han hö...! Det var inte
mycket jag fick av honom,
men jag fick lofte att fara
ut på en fisketur med honom,
och då...

Bled i lägen cyklade jag
hem. "Jä höllade jag Gustav Lars-
son på Jontagården. Han lade
någon sken att viss och lade t-
ket i den. En god dag.

Måndagen 30/9

I dag, den vinter senken, fick
jag en länge efterlängad gäst.
Min vordade karare i Bor, John

Wikman, gjorde mig den äran.
Vi följdes av en hörd häst och
skogsträskare. Vi var på en bry. Tre blid-
lyns en halv meter från hösten.
Och! Det gick inte att ordna på
omgående. När vi var färdiga
med arbetet, som var ett
strömar. Vi var ett och ett
att vara med till Tånsö o, där
heller på första sidan. Laga
De Tånsö o prästfästade vi en
del förmånen, sedan av vi-
kingar och tillkännat o.d.
Skandalen på en intervjuade
och vrede oss omkring. Jag fick
löppe om att återkomma.

Efter middagen för John

Wikman hem, och jag fick att
gå till näringarna.

-OKTOBER-

"Min löven falla ifrån skyn,
och karaktärsröda, blå,
och singla ned från höga träd
som snart så mörka ska."

Och gå skogen höder in
med frost på var rakt
och som att hit bring vore knut
i baksamt höstenatt."

En dylik höstid skakar be-
fäkrant höstens kronor. Det
vinner och biter. Dikt hösten
och förskjuten ringla de guldgule
löven mot mörkan. Detas saga är
stut! De gå till att förändra till

vörks. då för de utärova, att li-
vet är kort.

Men bygden är så aldrig så
vacker som i höstdagen. Det
ingen annan årstid förmär, det
förmär hösten: att ge färg
och makt åt bygden. Färgerna
djupa och nyanserna många. Tankarna
är broiga. Huset är fylldt av
poesi och prosa. Virket som ska
färdiglagat beror väl innerst
inne på oss själva! Då himlen
är klarblå och lyfte ren, då
vill såkert poesi knuffa in-
den prosan. Men när regn-
fyllda moln lägga sig över
bygden, är det prosan, som
är herre på bygden.
De kända författarna
Mårten Leijon har varit ett rent
och alltså ett bevingat lä-
land i några årtal, som vorde

sköper, men kunnat jongas på
samma melodier som "Pösl by-
der stuga" "Landskrången".

"Inmål i sommar och Inmål i driva,
Inmål i nöd och Inmål i lust,
det är min kärlek, och det vill jag ge
hyllning, men hörs från byg och bylund.
Är det Inmål i byggarbets sömna,
eller som en hastighet i himmelhögen,
här över glänsor, där älvarna sömna,
månskens vär, må den klinga i den!"

Tisdagen den 1 oktober 1935:

Tje, nu har man varit här i
något över en halv månad, så man
har man gjort en del byggsamma
men dock inga erfarenheter. Jag minns
nu msk, att jag nyss varit, att den

nå är en jämförbar svåröfverhet
 etnologisk gruva, emellan väcker-
 böckerna veyt fram som en stann
 vind och gjort folket världsfrö-
 vänt och vänt, så att de jä-
 lyghet skänner för det jordiska
 och sitt jordiska liv. Nej! Det för
 man säga med jämnhet, för-
 skilt som folket är symmetrisk
 symmetrisk, riktigt symmetrisk!
 Men jag nämner de etnologiska
 erfarenheterna! Jag skall inte
 göra en kort resumé av dem:
 1/ Folket får förbättras. I elementa-
 saker och delar för inte förbättras,
 även om man kan förbättra, att allt
 del andra människor känna dem.

2/ Den första veckan under folkåret
 får man specialisera sig på att
 bli bekant med så många sages-
 män som möjligt för att sedan
 kunna vara i stånd att läsa upp

dem och även kunna gå in på intä-
 mere saker. Därmed upptäcker
 man jurens vilken etnologisk karak-
 tär, som bygger på, och kan lägga
 ansett därefter.

3/ Sagorna systematiseras efter
 de mytifier, man erhållit om dem.
 De irangeras i metrickt och andlig
 etnologisk kultur, varigenom man kan
 specialisera sig på andra och säga
 dem undlar för under. Så t. ex. i
 dels sagorna: lantbrukare, fiskare,
 jägare, skogsgrannar osv. Organi-
 sation krävs för att hålla fast
 enheten och helheten i arbetet.

4/ ett dagprogram kan vara bra att ha,
 särskilt om man har en bestämd
 utgångspunkt i sitt område. Att
 göra fast sig vid ett sådant schema är
 väl inte tillräckligt, man får ju an-
 göra sig efter diverse omständigheter
 för att under ett dagprogram, som

jag dock uppräpnade yngre brukt emot, då förhållandena krävt det. Dellyderna i all blygsamhet på detta sätt:
 Kl. 7⁴⁵: Gyn. 8³⁰: Rakad, hälsad, klädde, kamrad. Båddet och bröstet skona.
 8⁵⁰: Till frukost. 9⁰⁰: Tilltill i ordning för arbete.
 10⁰⁰: Läst in pågsklär o. d. 13⁰⁰: Kvarskriv (i kläd) och bearbetat material från gårdagen.
 13²⁰: Till middag. 13³⁰: G. d. i ordning för materialinsamling i bygden. (Ab. 18⁰⁰: Den programpunkt, som i slutet kl. 13⁰⁰ bröt - g. d. ofta emot och satte i väg på inre - realinsamling). 16⁰⁰: Fältarbete i bygden.
 16²⁰: Kaffe. 16³⁰: Ordnat för eftermiddags insamling. 19⁰⁰: Fältarbete i bygden.
 19²⁰: Till kvällsvard. 19³⁰: Ordnat för kvällens arbete. 22³⁰: Gynningsarbete, dagboken och kamraterna förde osv. Tillvit: 23³⁰: Läst tidningar. (Ofta fick jag skriva brev hela kvällen. När jag kom ut, skall jag inte vara i frikostig med löften om brev!) 24⁰⁰: Kvällsbilet och "to bed".

5/ Gynningsarna äro ett mycket fört. De föras med moter, så att skildringen inte nödigtvis nedtrycks. Vidare inbjudningar de med så många föreläsningar som möjligt i den förtägliga skildringen.
 6/ All överdriven skolskullell korrekt. Det överbord, då det passar sig och jäma, om det inte passar sig, by ingubivitet och charaktäristiskt nyttjande ä. k. fräskhet och en gyller förmåga att dyra.

Tisdagen den 1 oktober 1935.

I dag besökte Valfrid Johansson, som berättade om den historia från ena darrarna. Det var en brokig skara män - särskild som passerade very. En del var dock gamla värde-

hva ar ekologisk ungdomsk.

På e. m. följde ungdoms-
teknikerna. Sedan blev det kluge-
gulle i Votorns hembygds-
shuga. Jag hade lovat att anstäl-
la John Nilsson och för det.
Vi tog John i bläckpenns be-
vis på de närvarande. Par-
man i Votorn förde med sig
färd vägar. 304. Efter en
del följande ombuds anhäng
John och min sista person att
ginga skolenhagen. "Jung
an skolenhagen lyckliga dag." Vi
klände i och vibrerade med
rosten på längliga ställen. Det
blev upplad! Sedan komerna av-
lämnat sig, blev det historier om
massen. John och jag anhängde sig
att komma ihåg på att det hade
i de olika minnescentra. Till slut
blev det gränshistorier. De anhängde

de yngre och vi blev bra med
någon äldre landbrukare. Tillsatt
boken drags vi alla förvildigheten
Vid middag var en lunch-
sholog och på övergår. Bocklyk
kan skrekade på nyk. Fiskerier
i resande fart. En hel natt och
grönskärning.

Onsdagen 2/10 1935.

I dag fick jag besök från Lund
med anledningen att om möjligt
i köpa gamla redskap, kungärd och
Allmoget har dock genom den rekon-
struerade hembygdsrörelsen, som har gått
fram - som ett slags rörelserörelse bli-
vit vi "rörelse" och upplyst, att de
i köpa gamla redskap, kungärd och
Allmoget har dock genom den rekon-
struerade hembygdsrörelsen, som har gått
fram - som ett slags rörelserörelse bli-
vit vi "rörelse" och upplyst, att de
i köpa gamla redskap, kungärd och
Allmoget har dock genom den rekon-
struerade hembygdsrörelsen, som har gått
fram - som ett slags rörelserörelse bli-
vit vi "rörelse" och upplyst, att de

uppköpare, och historia av så-
dan art ha smitt sig i bygden
och till stor del för vidare uppi-
kör. Men av beaktad nödvärden-
heten. De flesta hembygdsförening-
arna här uppe ha f. o. köpt
nytt allt, som köpas kom och
sedan arbeta i köpet predikant
ansvar. Men för och omvärde-
ning av hembygden ofta enkla till-
hörigheter. Men värre är det
med värdefullare saker, av ädel-
metaller, silver saker o. s. De äro
få! En kast i Malmö har vi
till mig ett köpa sådant. Här ha vi
inte. Men kan jag tro att de många
chansen komma över något till
"Kulturn", vi skulle det se. I
dag lyckades jag fåvara en kung-
sa och ett mycket fint silver, ett
gammalt krus. Den skänker jag till Kul-
turn och så kommer dess till i "Arbetskan!"

På morgonen invigde jag i
slaghärbryggen myskärl och
föreläste en massa. Jag för-
längde alla ställningar, som
iakttaggjorde de viktigaste nö-
verken i slaghärbryggen.

Sen på middagen för jag
till föreläsning och fick en del
därgörande att föreläsa. Då jag
kunde göra mig på gästburet,
fick jag anvisning på en förhan-
delsföreläsning mycket iakttag-
ande och med många svar.

Besökarna på föreläsning. Glad i
hagen för jag på e. a. till Pers-
jänd och stiftade bekantheten med
G. B. Han tänker nog snart bygga
en egen hembygdsföreläsning. Det
kommer tillbringas en del
av kvällen. En givande dag,
och och lov.

Torsdagen 3/10.

Helan morgon - klar dag! På morgonen uppteckrades det och sedan för jag till Gallaregården, där jag fotografade en del dyngsvampar. Här tillbringades även eftermiddagen. Vårnärarna hemman gav, höjste kruset i Tånnöborg, visade mig omkring och demonstrerade en del saker. På kvällen gästades Värnarna för att där göra filmreeller till ljud. Tånnös postförbud delar äro nämligen alltför krångliga och långsamma.

Redagen 4/10.

I afton gav jag mig iväg på en cykeltur till Länshuset i Värna lärde för att älska det.

få en stolkamrat där, dels göra ekologiska undersökningar på vägen. Vägen gick över Bor, Gallaregård och Oks till det 50 km avlägsna målet.

I Västorp gästades en 9/ärig gubbe i Björnehalla gård och pringades på se de allmänna. Han Bor gjorde en arkivare till Edh, där Edhafikaren utvecklade, att han snart skulle bygga en bil. På vägen till Gallaregård besökte en jättebränsleform, en säregen mynnare. I Gallaregård frågade jag mig för på thaiska Banken efter seppmän och slaktgärden. Jag fick anvisning till slaktgärden:

- 1/ Husbilarna, Erland, Ahrensens
- 2/ Morshusk.
- 3/ Trädesms
- 4/ Grönberg.

Erland Andersson besökte.
Han var en god kämpe av
byggen och även inhemmad
av att få till stånd en län-
bygdshaga i Gällaryds gamla
gräsbädd. En del för honom
hos honom, liksom för en
under vägen.

Och brukssamhälle
stegade jag helt fränkt upp
ihl till de brukssamhället
och blev meddelat i riksdagen
måndag. Helt ledig lagom! Bruk-
dispositioner blev mycket inhemmad
för ekologien och ställde
villigt en äldre skogsbygd-
skapare till mitt förfogande
som överan vid brukssam-
hället. Borna hafs. Efter
underbart kaffe och rök gav
jag mig iväg med "min vice-
ron" på huset och fick

se både snickarbriken / järn-
bruket, maskinfabriken och
länfbruket. En mycket tilltugg
och fotades, - ett skott för
var!

En markallmanose gled
förbi på vägen till länshult.
Hur var det Gustav Johansson
stängde sin brya till han-
bygdens lov? Det hör!

"Och nu dimman och en morgonkiss
stiger chalandet anlet! - markallmanose.
bränd vänt av göra lungoriset,
pumpurvatet utav gröningsblosser."

Peruland! / Järn-
stade i länshult, då jag vid
midnatt kände naktas göra till
John Blund.

Lördagen 5/10

På morgonen fick länshult

frisor taga hand om mitt huvud. Jag fick det klippa synnerligen välpasserat och begär mig glad. Bogen till en märklig, friskande bergsformation, som hedade Bröns-hulle. Andra in i sin tid kan det varit brukligt, att allmogens hant mangelar på brynen, och högt äggs på bergets norra sida befinner sig en fordom andad offerkälla. Jag hade mig på alla tyra över offerkällan och grävde energiskt efter evenshulle offermynt, men förgäves. Efter fotografiering av källan gick jag ner till bonden på gårdens skat nedan för Brönskulle för att be få köpa några av de mynt, som han enligt hans föräldrar sörjs utbyta. Lade hallet i offerkällan. Men då ansade

gubben oråd — hvar! Länga statspolis! hvar! — och bondmekade. Men kan från höll energiskt, att andra tidigare grävt i källan, först om de därvid funnit något, det vinst inte denna guse och viddarvakt. På hemvägen till hant hult fotografierades en skya från år 1843. På c. an. utklade jag från hant hult ner till hant hult där hunds universitet i nyöb-logiska station och en hant hult an vörkt mörkta bryns i skat skändande. Sammanhanda och an del vördriga bestar aka skat skat. I Oks uppgjordes gårdens hant. Den gällde an förskat. Jag bad få se hans värmur och bjöds naturlighvis på kvällvard med inspis och te. Förskat betöms! Hant gårdens ciceron

forbades en kvallväg i all hast.

Sedan till Brölloren i Tåmör.

Jag kom lagom för att få höra
Brödsångerna och se Bröllops-
gästerna ge sig av hem. Ingen
musik fanns — det sängs här som
synd. Men skae framför gärdens
fanns djupa hål i marken
efter dynamitbakterna! Ru-
orna skulle gå vända! Kall-
effekter! Godnatt!

Söndagen 6/10

Högmässa i Tåmör kommunal-
säl. Kon. Myström höll en mycket
bra, men nästan märkbart all-
varsam och manande predikan!

Efter högmässan för jag till
Värnamo för att visa för
Nilsson "Glada dalens hembygds-
museum." Vårhärskare Wickén

var åter en färdhellig ciceron.

Som ett ringa tack fotografie-
rades han och fick lofte om ett
kort. Några sekunder, men jag aldrig
sett när i Tåmör, men väl hört
helas om, fotografierades samtidigt.

Det mycket givande besö-
ket på museum slutades på ett
finare kondis. Sedan skattade
vi gott åt Edward Perssons hus.
heta i filmen "Tjaska släkten"; han
målades på Värnamos fars och bro.

Några filmruller släp-
as och postades till Lund. Så
vart kvällen hem. Glad och
belöna med den en alla syn-
punkter givande dagen för en
hem. Jag fick såvida på tångens godkända.

Måndagen 7/10

Morgonstund hade fotografiering

i munda. På e.m. skulerade jag nygmurandet av en ugn i bårten vid Vokbryns hänggods stuga samt väring av hest-mastor. Det var en inkensant nygglöcker. Senare på dagen kom John Nilsson och med honom berättas en korsk, piggsackig landbrukare på grästgården i Drömminge. John fick en del goda historier och fick korigerats en del redan medskrivna, som nyglöcker under höghjusk bifall och jubel. Efter ett par minuter för jag till baka till Vokbry, där arbetet på bårten och brannstaden snart var fullbordat. Lika!

På kvällen satte jag mig ner på min av yttel och deligt våglag mövbeholde bänk och skrev till nyglöcker och brev.

Tisdagen 8/10.

Storm och regn, på e.m. nyglöckerande. På f.m. nyglöcker och besökning. På e.m. besök på gårdar, en "ethologisk skatthammar", där en del del saker fördes, senare berättas Johansson på Nore Marka, som med ledning av redan försvunne kort över landbrukets. Men fick lägga ut becken över landbrukets. Hans mor, Christina Jonsson, lovade att berätta tillgreda och begäringsmedel.

Onsdagen 9/10.

På morgonen skrevs ett brev till en tant, som följde mig med annadan om nyglöcker av gamla bilverke. He! Tyvärr möjligt! Därför skrev i brev till de

A. Nilsson, såvid jag i heshörsken
fick begära mig av dagboks-
skrivaren i början av den 2/10.
Skrev denna om skandalvärdet,
arbetet och glädjeömnena här
säger i "missionärernas saken".

På eftermiddagen, då skandal-
värdet blivit något mindre skand-
löst, för jag till Vårby, Backe och
förelagde baksken invändigt vid
blikkens. Nej, vad man fick säga
mdan! Om det är sant, att det är
nyttigt att vettas skott, så har jag
i dag för aigt grundlagt min lott.
På kvällen undersöjades che. föras-
son om bröllops högtidligheter. Den-
när länk jag högt ur "Bondskul-
turen", som var ett starkt choleriskt
i brette bland husets ungdom,
vilken led att få läsa boken
på några dagar.

~

Tordagen 10/10.

Orken, regn och blåt. Tjo!
Vädret ingivna till ny berings-
sake. Men har ju en del material,
som skall bearbetas. Tjo!

På e. m. för jag i hållande,
genomhängande hörsregn till
Bor, dit John Nilsson kallat
mig per telefon. Han ville resa i
morgon och ville gärna laga adjö av
min ringa person. Och då berget inte
ville komma till Stockholm, så
mådde väl Stockholm komma till
berget. Trög i slagsregnet! Alla be-
härskarsvärda blickar lyfte med
sin frånvaro och i brande kall-
regn, som en bände på vägen ut-
tryckte sig, kranglade jag lyckan
med för när framman sänder
och den byiga mörkheten. Jag byger
mig i Björkeshälla, där jag beträde

en 9/1-årig guldbrunt, som gav mig
en förkrossande blick och ville in-
billa mig, att han inte intresserade
sig för något annat än "rod, som
stod i bibelen", och följaktligen
var han på allting annat. Men
svärbrösten i huset hjälpte honom
på traven, och smärningen fick men
reda på paven sådant, att han inte stod i
bibelen. "Jag kommer snart till, ved
som" står i bibelen, och kanske bör-
ja på Kaga Visan för att komma
till bröllopsnederen. Men det gick
den förut!

I Bor byd. Eriksson ansåg det
mig. John Nilsson? "Jo, han har gått sig
ut i detta värtet, den galningen, och
upplett till prästen i Västorp!" "Sant
omvärder kan han ha", helt givet
vet. Sedan han lytt om att fick trakt-
verdet, hade vi en härlig pratstund
med Herr G. Eriksson, som berde

mycket många av sina egenärdigheter.
Fickade historier. Hans gästfrihet
började mig att stanna på. Västergård
under vatten. Han ordnade närhet för
John Nilsson en gratis bilskjuts till
Lund den 15/10 med en grändstare
i Bor. Tack och lov!

Tredagag 11/10.

På morgonen besökte Elke-
friskeren och inbergnades grund-
ligt. Till middag god Erikssons
gäst Östergård på grina älskade
effen en älsk, som kunnat som
redligt. Västorp.

Ett jaktallskap från Bor sköt i går
en älg på Östergårds marker.

Vid hemkomsten till Tors-
inbergnade jag folkskolläraren och
Johnsson. Sedan inbergnades Ber-
sejändan och till sist. Nere Backe.
Där jag fick en fin historia om bygd
och Erikssons familj.

Lördagen 12/10.

Sol och skogregn om vinternat.
 tack en hel del för god fotograferingsdag. På Pernagården är verksamheten 18 fotografier, varvid huset var i hela 3 timmar demonstrerade och bekräftar de andra föräldrarna! Glad i högen för jag mer till posten, där en bildning kort från Lund väntade. Jag fick vädskälla anvisningar på bageriet i stället för att gå till Vidöskern, stället är ganska säregen byggt. Dit för jag val för jag är.

Efter en del nyfikenhet för jag på fotografier i buren till Pernagården och Pernagården. Skapet skildrade störde jag mig för att posta fyra reket exponerade filmrullar. Sedan länkade domarna

fotograf. Han rekommenderade inbördes i Vänersås, som kända bra till den gamla f.d. gestgivaregården här, posten och skulpturerna osv.

På kvällen, då ungdomen till i massor gick till till skolan i höga ungdomsmöte, var jag glad till folkskolläraren. Det blev en trevlig kväll. Jag förstod att intresserna kommit för skolan och det lyckades kanske i någon mån. ^{De} Kanske kan vara ett gott anslag.

Lördagen den 13 oktober 1925.

Starkt mot kvällen vägnärde tillräckligt. Jag är ett gresst en månad sedan min sista person kom. Till denna kvällen och bryda avskilt. Man kan bygga på, att en av de rikliga bebyggelserna

för samlatarbete skenat, det
vackra vädret! Lyckligt har
vårkänslan av arbete inte
behållit, ja, ofta har glädjen
förvandlat skandebudet till
idealistiskt skårande vaktens-
vänder, lock och lov! Dock måste
jag hålla på ännu en bit,
för att arbete skall kunna
fullföljas och nå ett lycko-
samt slut. Men om det i alla
öfranden kostar på. Stund i det!
Man får väl offra sig för venskaper,
men det är värt det. Jo!

I dag besöker först höj-
männen i Taimo och sedan kyrkan,
som om restaureras. Folkshälsö-
ren var mycket tillmötesgående
om ciceron. I skidstuga fick
jag låna en del gamla böcker
och fick också låna en del av den
för att skåda i bogen så jag kan följa.

På e. m. återvände vi näm-
ligen Johansson på Fredriksholm
i Vänersborg. Han berättade en
del del om gästgiveriet i Taimo
och skidstugan där. Efter han-
kommer till Taimo fick jag vilka
och uppgifterna dagens skid och
till kl. 2.00 på natten.

Måndagen den 14/10.

På f. m. uppgickningsarbete. På
e. m. störde John Nilsson bud, att han
skulle vara i morgon. Efter några
viktighetsarbeten för hans del på
Fredriksholm fick till bud. Där beget
inte vill komma till Muhammed, i
mörkt Muhammed komma till be-
get! Men inget för att jag aldrig
min vordade kollega och lärare.
Arbetets stund var snart
inne. Det var inte utan, att det

kändes brist, när vi skildes åt,
medan oköben ären god vill
siver ären verandan på Östergård.
Det har då vackerligen oss anellan
verid som Karlfeldt skriver: "Må-
las villan", skildes svarligt: "-----
Tiden stod enladdad stilla,
när det rinte handlaget skildes
åt..... Men den gåi verkligheten
eller rättare sagt: den måndag
kallade och Tämst låg mact
brödade i minnas siver fram-
för mig. "Come, sweet come!"

Tisdagen 15/10.

Skandubväcket förbatta och därmed
livets prova. Solken, solken,
blott en mulla solken, och
det hela skall gå som en dans!

I dag på morgonen reste
John Wilken. Huset på Östbo-

fronden lyks lida mot vill skid.
Was? I'm Tämst nichts others!

Dagen var en uppbevakningens
dag. Sweet drunker man i papper.
På c. m. inbergnades gamle H.
Andersson på Karlbad om sjukhet.
Tyvärr var han sängliggande i sv-
år ofta en hängingföreläsning.

På kvällen hörde jag "sol-
skensvargaren" J. A. Hultman sjunga
i skinnarskuret om: "Solken, sol-
ken, blott en mulla solken."
Ack, ack, ja!

Onsdagen 16/10.

Tack och lov! Solkenet kom.
I dag till Pernagården på fotogra-
fering. På c. m. uppbevakades det
hög skinnia ponnen och likaså
på Högskullt. Blod och beläkan
med dagen hade jag mig kl. 2 f. m.

Torsdagen 17/10.

Vacker morgon — mulet dag!
 De vacker morgonen utryckte-
 des till fotografiering. På e.m.
 för jag den halv mil långa
 riggen med till Valfrid Johansson,
 som berättade en del del om
 sig själv. Det blev väl en mycket-
 rig: "En afton med Valfrid
 Johansson".

Frederagen 18/10.

Sol och slagregn om vorkamot.
 Solen allmörar sig till fotografiering
 och slagregnet gav mig till att
 ringa till Dr. Wikman efter flera
 filmrullar. Samtidigt uttryckte
 jag min räknaöga att heliga
 vrede över skandalvärdet här
 uppe. — På e.m. förbereder den av

regurkmar i obigen arbete
 fotografieringen. Jag sedemånga
 fulla vid en vedret, vilka jag
 dock vill berätta lösaren
 — av till förtärliga skil.

Senare på dagen berättas lat-
 brukar i hand. Därefter kom jag
 till Valfrid Johansson på Hage-
 hull och fick en del del goda be-
 rättelser till him.

Lördagen 19/10.

Regn och blåk, men med kullen
 övergick till fullständig orkan
 med. Kartbyar och slagregn.
 På f.m. upptecknades det, så
 och. Free efter middag. På e.m.
 fotografierades och mynnades en
 del sken i fjälskamar i när-
 liden av Värmland, där filmen
 "Småstämningar" brögs i rent

chologiskt forskningsintresse. Under
händes dock bokst. såsom en ten-
nyggs film! Hanfärden påg-
kel blev dramatisk. Hornen
och regnet var en öron-
och höll ideligen på att kasta
mig bakåt. Tyra gägar fick jag
slå av cykeln och härigenom!

Lördagen 20/10.

Min ekhämshets plikt förde
mig till hörsalen i Tåvö kyrka-
huset. Sedan kom en del
uppsättningsarbete. På e.m.
för jag upp till Stora Backe
och fick en del intryck. Först
med Christina Jonsson om dog-
bröllop och begravning, sedan med
hennes syster om lagbruket. För
på kvällen till en bröllopsgäst, där
jag tog del i lyftningen och uppgå-
ngen i det ljus!

Måndagen 21/10.

På f.m. uppställningsarbete.

På e.m. intryck hos gamla
Jonsson på Järnos, verkens äldste,
fiskaren Lindström om fiskering
och med mitt och godt vald
Emil Bergman om vapenskjuts
hållning vid skuldran. För-
grejade även bröllopsgästerna för
i jämförelse med "bragarna". På
kvällen intryckades från Bergman.
Fördes till 10, var dock inte alla
mycket att se. Den dagen var i sin-
ing givande.

Tisdagen 22/10

På f.m. uppställningsarbete
skörd. På middagen för jag in
till Värman, där nämnda
Jonsson på nytt intryckades.

Efter ett besök på Gläddens hem-
byggnadsnämna; till dess veck-
möte jag skänkte ett foto, be-
rättat utgå Varannatidningen.

Följande blev föreläsningarna på
föreläsningen i denna dagbok. Sedan
jag följandes vidt ordna gratis lek-
tillskottet hem till Fläken, för
jag upp till Gläddens, där
en del saker fotografierades. De-
nare på dagen införjordes lek-
brukarna på stora Backen om lek-
bruket och dess och en besöks-
sedan. På kvällen följde en
lekning av dagens skönd.

Onsdagen 23/10.

Måten morgn - klar dag. På
f. m. införjordes en föreläsning
Karl Andersson på Boken om
fisket i Fläken. En del delar.

ullar överkredas. Sedan följde
reportagearbete på Högskolan hos
Valfrid Johansson, vars hink-
ric upptecknades på kvällen.

Torsdagen 24/10/1935.

En synnerligen vacker dag. På
morgnen gjordes en vandring
in i kyrkan. En gravvård
fotografierades på kyrkogården för
att ha som belegg för vissa delar
Folkleksläraren och en sam-
lantbrukare, som besökte Lund-
gränd på Föreläsningen, besökte.
Sedan följde fotografiering på
Sallaregården. Efter en givande
fotografiering kom i till stora
Backen, gjorde jag på kvällen ett
givande reportage hos Valfrid
Johansson på Högskolan. Han fick
jag och här besökte om Högsk. G. m. m. d. d.

Freddagen den 25/10.

På f.m. uppställningsarbete
och fotografiering. Gulleryården
berömdes i o. f. vinnomärkingar.
Efter en inbaktad inbegravning
Valfrid Johansson på Kogshult,
cykelade jag till Kottarfiskaren
i närheten av Bor. Han kom

fick jag en del uppgifte om
lekliden och drevare annat. Så
håller både jag förvänt till
Gustav Eriksson på Bors Örka-
gård. Det blev en liten andel-
ning med kaffe och goda kakor.
Gustav Eriksson är en ledars-
man och har en mer än väl
värd det verkliga ledarsam-
närmande han fick i stället
Värnamoskillingen, en notis,
som bifogats på första sidan av
dagboken.

Lördagen 26/10

På morgonen för jag ut till
Kogshult, där jag av gamla Val-
frid Johansson fick en del del
uppställningar bland annat
om bebyggelse, fiskare o. d.
Vi höll på med inbegravning
från kl. 10:00 till 15:30 alltså
på i. 5 hela timmar. En god
presentation av gamla Johansson.
Vi högo en liten rast, varvid
nagelmannen visade några
färgna fiskedar, var nästa
fotografier i morgon, nästa dag,
här jag hade glänt på honom
hemma.

Så s.m. packade jag av
alla kaffet för att ha hemma
i väg i morgon. Med en stor
kapsad bekämplighet för jag i
till Värnamo och vende i väg

på "ilgoderhet." När jag återvände hem
 i möbelskåp, en kist med
 vid, såg jag en bil, som skulle
 ner till Skåne. Men chauffören
 hade en gång styrt ut en polis-
 kund och hade skönt sig
 att inte taga upp passagerare!
 Och så körde han iväg ner till
 Skåne, och där stod jag. Låla
 ohur! Men skrek i det! En kista
 gamla gudar. Här är ingen,
 som krusas våra bönder,
 vika!!! Där cyklar jag till
 hem! Lågt och gjort. I morgon
 bli det av! Men har jag varit
 i Tärnå i 44 dagar i morgon
 bli det jämt 1 1/2 månad, sedan
 jag kom till Småland.
 Och ärligen har jag så gott
 sig göra låtit frukost
 svärmen och byggen runt omkring.
 Giv akt! Uppmärksam! Kamikam!

Men har jag stutfört den kista
 som jag mest såla i gång med inne
 i skåpet från Tärnå. Den lyder som
 följer:

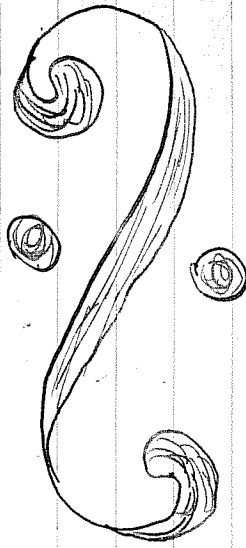
- 1/ Alla alla fötter, som påskat, är begynn
- 2/ Alla alla nödiga matningar är verkställda
- 3/ Alla alla bröd är gjorda, som görs kan.
- 4/ Alla alla frågor är besvarade.
- 5/ Alla alla veckor är avskickade ut på väg för
- 6/ Alla alla matningar är uttryckta.
- 7/ Alla alla brev och kort är skickade.
- 8/ Alla alla lämnade saker är tillbakalämnade
- 9/ Alla inga saker är glömda.

Ärligen kan man resa hem.
 Det är egentligen tydligt att behålla
 denna förtärlighet nu, då man
 har beviljat inflyttning. Men om kan
 jag säga på en gång på ett fördrag som
 ord. i en fördrag. Tydliga ingångar till
 kom. A. brastom till sin ovärdig sek-
 referens till en viss upplösning i
 "Tärnå." Jag tror, att jag skall

Kalle fördraget. "Gjör för här små-
landskt sambygdslov." * * * * *
ut, de har ches i en orsak.
Jag skall då sannoligen behålla
mer eller mindre soliga tagesmän
pansera revy. Minnas makt är
och över min ringa person, ofta
hörs an den gråhållade verkligheten
runt omkring jag minns så väl
den första kvällen, då jag som ung-
kommen främling kom upp till
Inäland alldeles obekant med
förhållandena där. Och jag minns
så väl min första sageman, som jag
ville inte på en nykarnad äka i
Tärns. Divligt men sakligt hade
vi debatterat LIVET med stort

L, giftermål + pengar osv. Och
så pönare alla andra tagesmän
revy. Där är också äldste, 91-
åringen, där går också storgigare
och Minichonsen från omkring
* / Fördraget hölls den 13/10. Det blev 29 deltagare
na kommandeborder längt. Sättas omställning!

och står i en fantastisk kitar för
alla hundra vinder, där är kaffet
skam, kringkastat.
De två bröken i det gamla Erik-
torpa hemet i Bor är engländer
minnen i "Mindekransen". En värld
av minnen skänker från. Det var
glimmande gemyt och mysiga prat-
stunder i herr Erikssons sanna. Jag
arbetar och man erfar en stark
"förmig" i den glada kretsen. Det
gladskapsfärvande minnet är från
den rika kvällen, där kaffet är
skänkt i erkebiskopshuset.
Det var glimmande

Söndagen den 27 oktober 1935.

I dag är det $1\frac{1}{2}$ månad sedan jag kom hit. Det var en av dessa dagar, då hösten plötsligt överranger i vinterns starka färvor. Mung Bore behagade i öfriga ledet ännu föröka sig, följande är inläst. Den första vintern var inte vidare egendomlig; klabbig och skakig som den över. På morgonen varken hade jag mig med isken genom den viktiga sten den har mil långt vägen till Hagakult. Då fotografen förefalles en del seken och jag tog färdig av gamla Valfrid Johansson och hans dotter, som bägge fotografierades.

Och då plankorna ringde

samma till återringningen av Tjänö nyrestaurerade kyrka, mårnagde jag mig i stället för att vara, mot "Hane, sweet home". På Tjänö kunde man i förskola till stigan förvarna, den vegen kunde det kanske, att man fick dynga röfver och röst fast i byggen bland gårderna och stigar som i mörret.

På vegen mot Vellanda tillhög jag mig förärgs och Tjänöds bevärdare kyrkor och. Lurade en del seken i jag fick reda på en del seken i H. a.:

- 1/ K. A. Lervén, Tälarp, Berge (sistlag)
 - 2/ Maria Hall, (författaren?) (Hälsning)
- vigen mellan Tjänö och Vellanda.

Landskapet gav både vilhet och rohet, den det gick för. J. A. Götth har arbetat en vacker väg till Länsländs ära, av vilken följande

skref till mig införas:

" Mitt kärliga hemland bland skogen och gräs,
 mitt Inmäländ, min hembygd i Norden.
 Du bjärtarnas land, där gästarna dö,
 där odlarna en kung av vorden,
 där trollen kom jagad till djupa vatten
 med klänge, när spöket och laskan går
 till rödjätens visor bland björnen."

Finis malorum! * / Förlösning redan!

Finis bonorumque!

* / Tasmö socken tillhör en excharis dyrtid-
 gynn. Det var värt att få delat o. kunnat säga ing. Veten-
 skapen trävar offer. / Till förberedelse, reor, inackorering, till
 föregifter, två mark o. diare gick 195:- kr. av arvförädlare 1955:-

Tack Inmäländ

för allt

vad du gör!

M. G. Dahlström